

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2052/2018
29.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., против тужене ББ из ..., ради престанка издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 558/17 од 28.11.2017. године, у седници већа одржаној 29.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 558/17 од 28.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П2 20/17 од 25.07.2017. године утврђено је да је престала обавеза тужиоца да доприноси издржавању тужене на начин одређен правноснажном пресудом Општинског суда у Крушевцу П 248/04 од 14.03.2007. године са даном 12.04.2017. године као даном подношења тужбе. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 558/17 од 28.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Крушевцу П 248/04 од 14.03.2007. године, разведен је брак парничних странака и тужилац је обавезан да туженој на име супружанског издржавања плаћа месечни износ од 4.000,00 динара почев од 30.01.2004. године. Тужилац који има ... годину је власник земљишта од око 15 ари, куће и окућнице, а због лошег здравственог стања, с обзиром да болује од ..., није способан за привређивање (никада није био у радном односу) већ добија материјалну помоћ од сестре. Тужена живи у изнајмљеном стану за који плаћа месечну закупнину од 50 евра, накнаду за утрошену електричну енергију 1.000,00 динара, за утрошену воду 300-400,00 динара, корисник је права на инвалидску пензију у износу од 10.530,00 динара месечно (болује од ..., ... и ...). Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 891/16 од 21.02.2017. године утврђено је да је тужена по основу стицања у породичној заједници стекла 20% (1/5) на грађевинским објектима на кп. бр. ... КО ... и исти удео на покретним стварима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одлучили када су усвојили тужбени захтев тужиоца налазећи да су испуњени услови да се утврди престанак његове обавезе супружанског издржавања тужене.

Према члану 163. Породичног закона издржавање супружника после престанка брака не може трајати дуже од пет година, а изузетно, издржавање супружника по престанку брака може се продужити и после истека рока од пет година, ако нарочито оправдани разлози спречавају супружника повериоца издржавања да ради.

Одредбом члана 151. став 1. Породичног закона ("Службени гласник РС" 18/05), прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. Ставом 3. тог члана прописано је да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

Полазећи од чињенице да је брак парничних странака разведен правноснажном пресудом из 2007. године, а да у конкретном случају нису испуњени законом прописани изузетни услови да се издржавање тужене, као бившег супружника, продужи и после истека рока од пет година од престанка брака, с обзиром да је тужена, као поверилац издржавања, корисник инвалидске пензије у износу од 10.530,00 динара месечно и да јој је правноснажном пресудом утврђено право својине по основу стицања у породичној заједници у делу од 1/5 на грађевинским објектима и на покретним стварима, а да тужилац, као дужник издржавања због лошег здравственог стања није способан за привређивање, и самим тим није ни у могућности да и даље доприноси издржавању тужене, то је правилно побијаном одлуком утврђен престанак супружанског издржавања. Ово посебно имајући у виду да је обавеза супружанског издржавања установљена 2007. године, те да би, по оцени Врховног касационог суда, даље обавезивање тужиоца и након 10 година од престанка брака, имајући у виду све околности конкретног случаја, представљало за њега очигледну неправду из којих разлога се неосновано ревизијом тужене указује на погрешну примену материјалног права.

Како се ни осталим наводима ревизије тужене не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, то је Врховни касациони суд применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић